

Bijlage 38:

Brief van 19 oktober 2005 van prof.mr. W.J. Slagter aan mr. M. Kaaks

Prof. mr. W.J. Slagter
's-Gravenweg 155
3062 ZE Rotterdam

POSTBANK 433987
ABN-AMRO 50.40.24.515

ROTTERDAM, 19 oktober 2005

TEL: 010 - 452 51 52
FAX: 010 - 213 35 95

E-mail: info@wjslagter.nl

Misha Kat
p/a mr. M. Kaaks
Boekx Advocaten
Postbus 15988
1001 NL Amsterdam

Geachte heer Kat,

Betreft mr. J.W. Westenberg

Met het oog op de pleidooien op 31 oktober a.s. bij de Rechtbank Rotterdam, die ik zal bijwonen, verklaar ik het volgende.

Hoewel mr. H.J. Smit zich in Topadvocatuur niet over de partijdigheid of onpartijdigheid van mr. Westenberg in zaak Chipshol - Poot / Van Andel heeft uitgelaten, heeft mr. Westenberg die kwestie aan de orde gesteld in die procedure tegen mr. Smit. Dat begrijp ik best. Dat is zijn kwade geweten. Bij de pleidooien op 8 december 1994 was hij, zoals wij allen weten, uitzonderlijk partijdig. Zoiets heb ik nog nooit meegemaakt.

Bij de aanvang van de pleidooien trok mr. Westenberg als voorzitter van de Kamer van de Rechtbank meteen fel tegen mr. Smit van leer. Mr. Smit had nog geen mond opgedaan of mr. Smit werd al afgesnauwd en afgebekt door mr. Westenberg.

Mr. Westenberg stelde dat er wat hem betreft in het geheel geen pleidooi meer nodig was. Wij hadden maandenlang met ons team die pleidooien voorbereid. Vele concepten voor de pleitnota hebben wij met cliënten en de andere adviseurs besproken. Deze pleidooien vormden als het ware het hoogtepunt van een reeks procedures, een soort grande finale, een ontknoping van de hoofdzaak. Wanneer je dan van de rechter hoort dat hij domweg niet in die pleidooien is geïnteresseerd, dan is dat bizar en onacceptabel.

Met grote moeite heeft mr. Smit mr. Westenberg zover gekregen dat mr. Smit toch met zijn pleidooi mocht beginnen. Mr. Smit kreeg van mr. Westenberg op dat moment een veel kortere tijd toegewezen dan volgens het overeengekomen pleitschema. Mr. Westenberg onderbrak mr. Smit om de haverklap en bejegende mr. Smit op een zeer onheuse wijze. Het was werkelijk een wanvertoning. Het leek eerder op een studentencabaret op een sociëteit dan op een serieuze rechtszitting in het Paleis van Justitie in Den Haag.

Toen gebeurde het volgende. Mr. Westenberg ontnam na vrij korte tijd, in ieder geval veel eerder dan de door hem ter zitting aan mr. Smit toegemeten tijd (die dus al veel korter was dan van te voren met de rechtbank was afgesproken) plotseling het woord aan mr. Smit en zei zoiets van "zo is het wel genoeg". Protesten van mr. Smit mochten niet baten. De heren Poot zijn toen opgestaan en zijn

naar voren gelopen en hebben vervolgens op waardige wijze stoicijns de zaal verlaten ten blijke van onze ultieme afkeuring van dit gedrag van mr. Westenberg.

De stelling van mr. Westenberg in zijn processtukken dat de heren Poot "geëmotioneerd waren en zich verscheidene interrupties permitteerden" is beslist onjuist. De heren Poot hebben zich keurig gedragen, incasseerden op waardige wijze ongekende sneren van mr. Westenberg aan hun adres en aan dat van hun advocaat. Niet de heren Poot, maar mr. Westenberg was degene die emotioneel was.

Het heeft ook mij uitermate gestoord en verbaasd, dat mr. Westenberg mr. Smit zo buitengewoon onheus bejegende, mr. Smit nauwelijks gelegenheid gaf om zijn pleidooi te voeren en na korte tijd dit zelfs geheel afbrak. In feite kwam dit neer op rechtsweigerig.

Mr. Westenberg bediende daarmee de wederpartijen - die nog kort voor de pleidooien hemel en aarde hadden bewogen (zie bijlage) om deze uitgesteld te krijgen, zo bang waren ze voor mr. Smit - op hun wenken.

Een groot deel van het zorgvuldig voorbereide pleidooi mocht niet worden gehouden. Wij hebben ons teruggetrokken in kasteel Wittenburg te Wassenaar om de toestand te bespreken. Daarbij heeft het mij verbaasd dat de heer Lakeman (Sobi) als enige zich er geen voorstander van betoonde om actie te nemen richting mr. Westenberg. De anderen, waaronder ook ikzelf, hadden voor het optreden van mr. Westenberg geen enkel begrip. De objectiviteit was hier ver te zoeken. Een demarche naar de President van de rechtbank Den Haag was ons inziens geboden.

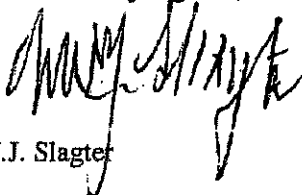
De brief van mr. Smit van 12 december 1994 aan zijn procureur mr. Von Schmidt, bestemd voor de President, was volkomen juist en alle bezwaren tegen mr. Westenberg waren gegrond.

Datzelfde gemis aan objectiviteit constateer ik ook bij het feit, dat kennelijk achteraf, en niet door de griffier maar door mr. Westenberg zelf, een proces-verbaal van de zitting is opgemaakt, waarin geen enkele melding wordt gemaakt van dit incident. Door dit niet waarheidsgetrouwe proces-verbaal heeft mr. Westenberg ook de toenmalige President van de Rechtbank te Den Haag, mr. Van Delden, misleid omtrent de toedracht, waardoor mr. Van Delden niet in de gelegenheid werd gesteld om ten deze mr. Westenberg door een andere vice-president te vervangen. Helaas heeft de President partijen niet gehoord. Ik had hem graag over de ontsparing van mr. Westenberg ingelicht.

Gelukkig heeft het hof Den Haag later de absurde vonnissen van mr. Westenberg met exorbitante dwangsommen tegen Poot c.s. vernietigd, nadat mr. Westenberg was gewraakt.

Ik hoop u met deze verklaring van dienst te zijn geweest.

Met vriendelijke groet,

W.J. Slagter